

[Samuel sen.]

er saa megen Realitet i den Politik, jeg ønsker at føre, at jeg, naar jeg har Valget imellem at faa ingenting og saa noget, tager dette noget og slutter mig derfor til det stillede Ændringsforslag.

Jeg er bekendt med, at der forrige Aar kun var faa Skibe, som anløb Tovkussak, og jeg har faaet den Opfattelse, at der er enkelte Medlemmer i denne Sal, som mener, at naar der kun var 5 Fartøjer, der anløb Havnen, drejede det sig kun om 20—30 Fiskere. Det er ikke rigtigt, for de Fartøjer, der fra Færøerne besejler Grønland, er bemandede med fra tyve til nogle og tredive Mand. Jeg maa derfor antage, at Tovkussak-Havnen forrige Aar har været benyttet som Basis for Fiskeri af 100—120 Mand. Nu kan man naturligvis skønne, at 120 Fiskere er for lidt at opretholde en Havn for i 3—4 Maaned. Men jeg maa mene, at disse 120—130 Mand, som saa at sige alle er Familieforsørgere, dog betyder noget. Dertil kommer, hvad jeg ikke nu skal opholde mig ved, da jeg tidligere har forklaret det, at Fisken i Fjor stod sydlig og ikke nordpaa som de andre Aar, og derfor er Tovkussak-Havnen ikke blevet anvendt i samme Omfang, som den vilde være blevet, hvis Fisken havde staaet mere nordligt. Dertil kommer endvidere den Omstændighed, at i Fjor var omtrent Halvdelen af den færøske Fiskerflaade paa Fiskeri ved Spitzbergen og Bjørneøen. Det gik imidlertid ikke saa godt, Fisken var ikke saa god, det var smaa Fisk. Ellers var Forholdene, siger man, nok saa gode, og navnlig var det i Orden, at man kunde anløbe de Havne, der fandtes, og at man ved Spitzbergen kunde faa Sild til Agn fra de Nordmænd, der var placeret der. I det hele taget havde man den Opfattelse — og hvorfor skulde jeg holde det tilbage? —, at Nordmændene var betydelig mere elskværdige mod Færingerne, end Grønlanderne er, mange Danske i Grønland iberegnet.

Jeg er altsaa relativt tilfreds med det Resultat, vi har faaet ud af Forhandlingerne. Der var jo ikke mere at opnaa i Øjeblikket, og derfor er jeg gaaet med. Jeg beklager meget, at vi ikke har kunnet opnaa mere, og jeg gør det, bl. a. fordi jeg i Øjeblikket er bekymret for Færøerne og Færøernes Hovednæringsvej i den allernærmeste Fremtid. For det første er der Salgsvanskeligheder, men paa det Punkt har Regering og Rigsdag jo hjulpet meget væsentligt — jeg tænker her paa, hvad der er sket med Hensyn til forrige Aars Fangst og indtil denne Dag.

Men jeg har i de sidste Dage faaet

Meddelelse fra Færøerne om, at Fiskeriet i dette Foraar — hele den færøske Fiskerflaade befinder sig i Øjeblikket oppe ved Island — efter alt, hvad der foreligger, er fuldkommen mislykket. Det er jo meget sørgeligt for den færøske Fiskerbefolkning, men det kan ikke rettes paa nogen Maade. Naturligvis, der bliver ikke saa mange Salgsvanskeligheder, naar man ikke fisker noget, i dette Foraar eller denne Forsommer, som der var i Fjor, men jeg ser med megen Bekymring paa Resultatet af det mislykkede Fiskeri fra dette Foraar. I Fjor fiskede man ogsaa meget lidt oppe ved Island, men da viste det sig, at Grønlandsfiskeriet blev forholdsvis godt, og det rettede jo for en stor Del paa Foraarsfiskeriet for de Skibe, der opholdt sig ved Grønland. Da denne Sag var til første Behandling, udtalte jeg, at jeg kunde ønske, hvis det af praktiske Grunde lod sig gøre, at man, naar man ikke vilde give Færingerne større Indrømmelser med Hensyn til Grønland i al Almindelighed, i dette Aar, hvor Forholdene er saa umaadelig svære, vilde gøre større Indrømmelser. Men det er muligt, at der er praktiske Vanskeligheder, som forhindrer, at man et enkelt Aar gaar videre end til, hvad man ønsker i al Almindelighed at gøre, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette.

Jeg har tænkt mig, at jeg vil stemme for Ændringsforslaget og for Lovforslaget, saaledes ændret, men jeg vil gøre det med de Bemærkninger, jeg her har fremsat, for at man ikke skal være i Tvivl om, hvorledes Stillingen er paa Færøerne.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne rette en Fejl i Betænkningen, idet der staaer, at jeg ikke har tiltraadt Ændringsforslaget til § 5. Jeg har ikke noget imod dette Ændringsforslag og kan ogsaa stemme for det, idet jeg ser, at det er en Begunstigelse, Færingerne hidtil har haft med Hensyn til Tovkussak-Havnen i Sukkertoppens Distrikt; og at de faar Lov til at beholde den ogsaa i Aar, kan jeg ikke have noget imod. Men ved tredje Behandling ønsker jeg ikke at stemme for Lovforslaget.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Statsminister, at det er jo rigtigt, at Davisstrædet er et internationalt Farvand, og der kan vi ikke forbyde nogen at gaa op, men det er jo ikke lige saa let for Fangstbaadene at ligge ude i Davisstrædet og om-lade Fangsten til et Moderskib eller Oliekøgeri, som det er, naar de kan gaa ind i Færingehavnen og Oliekøgerierne kan ligge derinde paa stille Vand. Der er jo en For-